தம்பி டக்ளஸ். நடக்கப் போவது தெரியுமா உனக்கு?

சென்ற வாரம் தமிழகத்திலிருந்து வெளிவரும் துக்ளக் இதழில் நீ தமிழக அரசியல் தலைவர்களுக்கு எழுதிய பகிரங்க மடலைப் பார்க்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது.

அதில் இலங்கையில் புலிகளை ஒழிக்கத் தமிழகத் தலைவர்கள் குரல் கொடுக்க வேண்டும். புலிகள் ஒழிக்கப் பட்டால் தமிழர்கள் சகல சுதந்திரத்தோடும் கௌவரத் தோடும் இலங்கையில் வாழ்வார்கள். இலங்கையில் இனப்பிரச்சினைக்கு ஒரு நல்ல முடிவு காண்பதற்கு புலிகளே தடையாய் உள்ளார்கள். தமிழ் மக்களை மனிதக் கேடயங்களாகப் பயன்படுத்தி தங்கள் சுயநலத்திற்காக தமிழ் மக்களின் அமைதியும் நிம்மதியும் நிறைந்த வாழ்க்கையைக் கெடுக்கின்றார்கள். எனவே இத்தகைய கொடுமைகளைச் செய்யும் புலிகளுக்கு எதிராக தமிழகத் தலைவர்களின் குரல் ஓங்கி ஒலிக்க வேண்டும் என்ற கருத்துப்பட அந்த பகிரங்க மடலில் தமிழகத் தலைவர் களுக்கு வேண்டுகோள் விடுத்திருந்தாய்.

இதற்குப் பதிலாக நானும் உனக்கு ஒரு பகிரங்க மடலை எழுத வேண்டும் போல் தோன்றியது. அதனால் இதை எழுதுகிறேன்.

1985ஆம் ஆண்டளவில் தமிழர்களின் இழந்த உரிமையை வென்றெடுப்பேன், தமிழீழம் அமைப்பேன் என்று வீராவேசத்தோடு சிலிர்த்தெழுந்து உனக்கென் றோர் படை திரட்டி இலங்கை அரசுக்கு எதிராக ஆயுதப் போராட்டத்தை முன்னெடுத்தாய்.

பல அரச வங்கிக், காவல் நிலையங்கள், பள்ளிக் கூடங்கள், அரச வைத்தியசாலைகள் மற்றும் பல்வேறு பட்ட அரச நிறுவனங்கள், பேரூந்துகள், தொடரூந்துகள், தொழிற்சாலைகள், மின்சார நிலையங்கள் என்பவற்றைக் குண்டு வைத்துத் தகர்த்த்தோ அல்லது ஸ்தம்பிக்கச் செய்தோ அரசுக்கு எதிரான ஆயுதப் போராட்டங்களை முடுக்கி விட்ட முன்னணி தமிழ் ஆயுதக் குழுக்களில் உனது குழுவும் ஒன்று.

உன் மனச் சாட்சியைத் தொட்டுச் சொல். ஏன் அந்த ஆயுதப் போராட்டத்தை அன்று அரசுக்கு எதிராய்த் தொடுத்தாய்? தமிழர்களின் நிம்மதியான வாழ்க்கையைத் தமிழீழத்தின் பெயரால் கெடுத்தாய்? பின்னர் பல நூற்றுக் கணக்கான தமிழர்களைக் ஏன் கொன்று குவித்தாய்? ஏன் எதற்கு என்று சொல்லிவிடு. தமிழகத்துத் தமிழர்களுக்கு மட்டுமல்ல.ஈழத்தமிழர் களுக்கும் சேர்த்துச் சொல்லிவிடு.

தமிழீழ விடுதலைக்காகவே ஆயுதப் போராட்டம். வடக்கு கிழக்கு இணைந்த அரசியல் அங்கீகாரம் பெற்ற தமிழராட்சியை நிறுவும் வரை உன் போராட்டம் ஓயாது என்றாயே அன்று. இன்று வடக்கு கிழக்கு இணைந்த தமிழராட்சியைப் பெற்ற பின்னர் தான் நீ எந்த அரசோடு போர் தொடுத்தாயோ அந்த அரசோடு சமரசம் செய்து அமைச்சர் பதவி பெற்றாயா? இந்த உனது உன்னத சாதனையை தமிழக மக்களுக்கு மட்டுமல்ல. உலகத்துக்கும் எடுத்துச் சொல்லிவிடு.

எண்பதாயிரம் அப்பாவித்தமிழர்கள் கொல்லப்பட்டு, பல லட்சக்கணக்கான தமிழர்கள் அங்கவீனர்களாக்கப் பட்டு, பல பெறுமதியான தமிழர் சொத்துக்கள் நாசமாக்கப்பட்டு இலங்கைத்தமிழர்கள் இன்று காணும் அவல நிலைக்கும் கண்ணீர் வாழ்வுக்கும் நீயும் ஒரு காரணமல்லவா?

இதையும் மறக்காமல் கடிதமூலம் துக்ளக் சோவுக்கு எழுதிவிடு. ஏனென்றால் தமிழகத்தில் ஜெயும் சோவும் ஆடும் கபட நாடகத்திற்கு நீயும் ஒரு பகடைக் காயல்லவா?

உன்னைப் போல் பல பேர் படை திரட்டினர். இலங்கை அரசுக்கெதிராக ஆயுதமேந்தினர். தமிழீழம் அமைப்பதற்காக. ஆனால் அத்தனை பேரும் வெறி பிடித்த சிங்கள அரசின் காலில் சாட்டாங்கமாய் விழுந்து எதிரியின் ஏவல்நாய்களாய் மாறினர்.

ஆனால் மகா அலெக்சாண்டர் போல் இன்று தமிழீழப் போர்க்களத்தில் தனித்து நின்று தன் படையினரை அரச படைகளுக்கு எதிராக வழி நடத்தும் மறத்தமிழ் மாவீரன் பிரபாகரனின் பெயரை உச்சரிக்கும் தகுதி கூட உன்னைப் போன்ற வஞ்சனையாளர்களுக்கும் பச்சோந்திகளுக்கும் உண்டா?

ஒன்றை மட்டும் புரிந்து கொள். இலங்கைத் தமிழரர் களின் பாதுகாப்புக் கேடயம் புலிகள். உன்னைப் போல் பல போலிகள் தற்போது அனுபவிக்கும் பவிசுக்கும் பதவிக்கும் கேடயமாய் அரசிடமிருந்து உங்கள் உயிர் காப்பதும் புலிகள் தான்.

சாதாரண தமிழ் மக்களை, உங்கள் உயிர்களைக் காப்பதற்காக மனிதக் கேடயமாகப் பாவித்து அவர்களின் நிம்மதியான வாழ்வைக் கெடுத்து வாழும் நடமாடும் பிசாசுகள் நீங்கள்.

நீ எழுதிய மடலில் கூறியபடி யுத்தத்தில் புலிகள் தோற்கடிக்கப்பட்டு அரசு வெற்றி பெறுமானால் இலங்கை யில் இன்று வாழும் தமிழர் சிங்கள அரசின் நிரந்தர அடிமைகளாவர். சுதந்திரக் காற்றைச் சுவாசக்கும் சந்தர்ப்பம் எந்தக் காலத்திலும் அவர்களுக்குக் கிட்டாது. இது மட்டுமல்ல உன்னைப் போன்றவர்களின் சொல்லும் செயலும் சிங்கள அரசின் முன் செல்லாக் காசாகி விடும்.

தெரிந்தோ தெரியாமலோ தமிழீழத்துக்காக குரல் கொடுத்தவன் என்ற காரணத்தினால் நீயும் உன்னைப் போல் அரசுக்குச் சாமரை வீசும் அனைத்து ஆயுதமேந்திய குழுக்களும் வஞ்சமே உள்ளமாய் நஞ்சே இரத்தமாய் சதியே தொழிலாய் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் ஆனந்த சங்கரி போன்றவர்களும் சிங்கள அரசு தோண்டப்போகும் சவக்குழிக்குள் அடக்கம் செய்யப்படுவர்.

இதுதான் புலிகள் யுத்தத்தில் தோற்றால் நடக்கப் போவது. இதை நீ புரிந்துகொள்ள வேண்டும். புரிந்து கொண்டு உன் தற்போதைய வழியை மாற்றி தமிழின விடுதலைக்கு பயன்படுவாய் என்று நான் நம்புகிறேன்.

நாயாக, நரியாக வாழ்ந்து சாவதை விட வீர வேங்கை யாக எதிரிகளுக்குச் சிம்ம சொப்பனமாக வாழ்ந்து சாவதே சரித்திரம் படைக்கும் செயல் என்பதை உணர்ந்து கொள்.

க. செல்வநாயகம் (LLB)
சட்டத்தரணி, லண்டன்

கொடுமையடா சாமி!

நபர்1 : இலங்கைத் தமிழருக்காக நாங்கள் ஏன் ஆர்ப்பாட்டம் செய்ய வேணுமெண்டு அஜித் கேட்டானாம்.

நபர் 2 : எங்கடை சிலதுகள் தல தல எண்டு அந்தத் தறுதலையைத் தலையிலை வைச்சிருந்தினம். இப்ப அவரின்ரை வண்டவாளம் வெளிச்சிட்டுது.

நபர் 1: அதுசரி உந்த ஏகன் பட டீவீடி உங்களிட்டை இருக்குதே.. இருந்தாத் தாங்கோ, பாத்திட்டு நாளைக் குக் கொண்டு வந்து தாறன்.

பழங்கள்ளு

வழுதி
(ஒரு பேப்பருக்காக)

யாம் எந்தையும் இலமே

வாழ்ந்த மண்ணை, வாழ்ந்த வீட்டை, வாழ்ந்த தேசத்தை விட்டு இடம் பெயர்ந்து, புலம் பெயர்ந்து செல்வது என்பது எவ்வளவு வலி தரும் வேதனை. வேரோடும், வேரடி மண்ணோடும், விழுதுவிட்ட வாழ்வோடும் வீசி எறிபட்ட வேதனை நமக்கு. எத்தனை சுகங்களை, எத்தனை சொர்க்கங்களை, எத்தனை சுகந்தங்களை நாம் இழந்து அல்லாடிக் கொண்டிருக்கிறோம். இழப்பின் வலி சொல்ல வார்த்தை ஏதும் இருக்கிறதா?

இழப்பின் வலி சொல்லும் சங்க காலக் கவிதை ஒன்று. கவிதை சொல்ல முன்னர் கதை ஒன்று.

பறம்பு மலை என்ற நாட்டை பாரி என்ற குறுநில மன்னன் ஆண்டு வந்தான். அவன் நல்லவன், வல்லவன், வள்ளல். மக்கள் அவன்பால் அன்பும் ஈர்ப்பும் கொண்டார்கள் ஏனைய அரசர்களால், முக்கியமாக சேர, சோழ, பாண்டியர்கள் என்னும் மூவேந்தர்களால் பாரியை வெற்றி கொள்ள முடியவில்லை.

பறம்பு மலையை தம் வசமாக்க முயன்ற மூவேந்தர்கள், பாரியை பறம்பு மலையிலிருந்து இறக்கி பேச்சுவார்த்தைக்கு அழைத்து, பேச்சுவார்த்தை முடிந்து அல்லது முறிந்து பாரி தன் தேரில் ஏற, மூவேந்தர்களும் அம்பெய்தி பாரியைக் கொல்கிறார்கள். முல்லைக்குத் தேர் ஈந்த பாரி என்ற அம் மன்ன ன் மண்ணோடு சரிந்தான்.

பாரிக்கு அங்கவை, சங்கவை என்று இரு மகள்மார் உண்டு. (சிவாஜி திரைப்படத்தில் வந்த அங்கவை, சங்கவை அல்ல.) பாரி இரு மகள்மாரையும் கபிலர் என்ற புலவரிடம் ஒப்படைத்து விட்டு போருக்குப் போயிருந்தான்.

போரிலிருந்து பாரி மீண்டு வரவில்லை. இப்போது பறம்பு மலையை மூவேந்தர்கள் கைப்பற்றிக் கொண்டார்கள். இனிப் பாரி மகளிருக்கோ, கபிலனுக்கோ பறம்பு மலையில் இடமில்லை. அங்கவை, சங்கவை என்ற பாரி மகளிரை அழைத்துக் கொண்டு கபிலர் பறம்பு மலையை விட்டுக் கீழிறங் குகிறார்.

அது இராப் பொழுது. பூரணை நிலவு பொழிகிறது. நிலா வெளிச்சத்தில் தாம் வாழ்ந்த பறம்பு மலையை பாரி மகளிர் பார்க்கிறார்கள். இப்பொழுது தந்தையும் இல்லை. பறம்பு மலையும் தங்களிடம் இல்லை. கபிலர் பாரிமகளீர் குரலாய்ப் பாடுகிறார்?

அற்றைத் திங்கள் அவ்வெண்நிலவில்
எந்தையும் உடையோம்
எம் குன்றும் பிறர் கொளார்
இற்றைத் திங்கள் இவ்வெண்நிலவில்
வென்றெறி முரசின் வேந்தர் எம்
குன்றும் கொண்டார்.
யாம் எந்தையும் இலமே'

இதன் பொருள்: சென்ற மாதம் அந்த வெண்மையான நிலவில் எமது தந்தையாரும் இருந்தார். எமது பறம்பு மலையும் பிறர் கைப்பற்றவில்லை. இந்த மாதம் இன்றைய வெண்மையான நிலவில் வெற்றி முரசு கொட்டும் மூவேந்தர்கள் எமது பறம்பு மலையை கைப்பற்றி விட்டார்கள். எங்களுக்கும் தந்தை இல்லாது போனார்.

எத்தனை துயரம் மிக்க பாடல் இது. இழப்பின் வலியை இதற்கு மிஞ்சி எப்படி சொல்லமுடியும், இற்றைக்கு இரண்டாயிரம் வருடங்களுக்கு முன்னர் யாத்த பாடல் இது. இரண்டாயிரம் வருடங்களுக்கு முன்னரே இழப்பும், துயரும், கசப்பும், வெறுப்பும் தான்.

இரண்டாயிரம் வருடங்களுக்குப் பின்னர் ஏதேனும் மாற்றம் நிகழ்ந்ததா? அதே இழப்பும், வெறுப்பும், கசப்பும், நெருப்பும்தான். ஆண்டியாய் உள்ள மனிதர்களுக்கு, தமிழர்களுக்கு இதுதான் கதியா? இதுதான் விதியா?

NAG & Co.
SOLICITORS

Tel: 020 7737 1211 | Fax: 020 7731 1431
Unit 3 Holles House, Overton Road, Myattsfield Road South, London SW9 7JN
Nearest Underground - Brixton Station on Victoria Line and Oval Station on Northern Line

- ✓ CRIME
- ✓ CONVEYANCING
- ✓ MATRIMONIAL
- ✓ IMMIGRATION
- ✓ TRAFFIC MATTERS
- ✓ LANDLORD & TENANTS
- ✓ POLICE STATION MATTERS
- ✓ EMPLOYMENT MATTERS
- ✓ WORK PERMITS